

နေ့ယူနို

ပန်းနုရောင် အချစ်

အခန်း ၁

သူနဲ့ ကျွန်မ မိုးသဲတဲ့ နေ့ တစ်နေ့မှာ စတွေ့ကြတာပေါ့။ သူက ဂျင်းပင်အပြာကို ဝတ်ထားပြီးတော့ ဈေးကြီးတဲ့ ဆိုင်ကယ် အကောင်းစားကြီးကို စီးရင်းပေါ့။ သဲကြီးမဲကြီး ရွာချနေတဲ့ မိုးစက်တွေကြားမှာ မိုးစက်တွေဟာ သူ့ဆံပင်ကနေ နဖူး၊ နှာတံချွန်ချွန်လေး ပေါ်ကနေ တစက်စက်စီးကျနေသည်။ ။

"ဟား ဟား ဟား"

ဘေးနားက ရယ်သံကြောင့် စိတ်ကူးထဲက အတွေးတချို့ လွင့်ပြယ်သွားရပြီး အကြည့်တွေက ဘေးနားမှာ ရယ်မောနေတဲ့ အသူရာဆီ ရောက်သွားသည်။ ။

"ဘာရယ်တာလဲ အသူရကယ်"

"အသူရပါဟာ"

"ငါ့ရဲ့ စိတ်ကူးတွေကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်တဲ့ နင်ကလေး နောင်ဘဝကျ အသူရကယ် ဖြစ်မှာ "

"ဟားဟားဟား နင်ကလည်း လေ ငါပြောတာ မဟုတ်လို့ လား စဉ်းစားကြည့် မိုးသဲညမှာ ဘယ်လိုတွေ့မလဲ လမ်းတွေဒီလောက် ချောနေတာ နင့်မင်းသားက ဆိုင်ကယ်ကို ဇာတ်လမ်းတွေ ထဲကလို စလိုမိုးရှင်း ဘယ်လိုစီးမလဲ လမ်းချောလို့ သေမှာ ပဲ မှောက်ပြီးတော့ပေါ့ ဟားဟား

ဟား"

"နင်ဟာလေ ပိန်းလိုက်တဲ့ ဦးနှောက်ကလည်း ပြောမနေပါနဲ့ ဒါစိတ် ကူးယဉ် ဝတ္ထုဟဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်း ရိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး စိတ် ကူးယဉ် ဆိုမှ တော့ မဖြစ်နိုင်တာရော ဖြစ်နိုင်တာရောပေါ့"

"ထားပါတော့လေ နင်နဲ့ ဆက်မငြင်းဘူး စိတ်ချ နင့်ဝတ္ထုကို ငါကလွဲ ဖတ်မဲ့သူရှိမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ကောင်စုတ် နင်မပြန်သေးဘူးလား ငါ ဆက်တွေးလို့ မရတော့ဘူး"

"မပြန်သေးပါဘူး အန်တီနွယ်က ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်တဲ့ "

"ဘာ မေမေကလည်း အပိုထမင်း ကုန်အောင်"

အမရာ စိတ်ထဲမှာ ဘာသဘောမှ မပါပေမဲ့ ခက်ရွဲ့ရွဲ့ စကားကိုပြော ပြောလိုက်သည်။ ။

"နင့်နာမည်က အမရာ ငါ့နာမည်က အသူရာ အမရာဆိုတာက တော်လေးဝဝင်တဲ့ မိန်းမ ငါကျတော့ အသူရာ နေမင်း အဲဒါကြောင့် ထင်တယ် နင်နဲ့ ငါ တည့်ကိုမတည့်ဘူး အမေတို့ ကလည်း ဘာလို့ ခုလို မှ ညှိကြလဲ မသိဘူး"

"တည့်ပါ့မလား နင်ကလိုက်ကိုက် နေတာကိုး"

"ဘာ ဘာပြောတယ်"

အသူရာက အနားမှာ ရှိတဲ့ လက်ခုခေါင်းအုန်းနဲ့ အမရာကို ပစ် ပေါက်လိုက်သည်။ ။ အမရာက ရှောင်လိုက်ပြီး နောက်ထပ် အသူရာ ဘက်ကို ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ။

"ကဲ ဒီကလေးနှစ်ယောက် တော်ကြတော့ ထမင်းစားလို့ ရပြီ လာကြ

အမရာမိခင် ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ်က မီးဖိုချောင် ဘက်ကနေ ဝင် လာပြီး အမရာတို့ နှစ်ယောက်ကြား ရပ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ ။

"တကယ်လား အန်တီနွယ် ပျော်လိုက်တာ"

အသူရာက ဆိုဖာပေါ်ကနေ ပြေးဆင်း လာပြီး ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ် နောက်မှာ ရပ်လိုက်သည်။ ။

"သွားရအောင် အန်တီနွယ် သူ့ကိုမကျွေးနဲ့ သားတို့ ချည်းပဲ စားမယ်"

"ဟင့်နော်"

မခံချင်အောင် ပြောတာမှန်းသိပေမဲ့ အသူရာဆီကို မျက်စောင်းက ရောက်သွားခဲ့သည်။ ။

"ကဲပါ သားကလည်း ညီမကို မစပါနဲ့ ဟိုမှာ ဆူပုပ်နေပြီ"

"ဘာညီမလဲ အန်တီနွယ်ရဲ့ ၅မိနစ်လောက် နောက်ကျ မွေးတာကို"

"အောင်မာ အစ်ကိုလို့ မသတ်မှတ် ပါဘူးနော်"

အသူရာစကားကို ပြန်ချေပပြီး အားလုံးထက် အရင် မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်သွားခဲ့သည်။ ။ ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ်နဲ့ အသူရာတို့ ကတော့ အမရာကိုကြည့်ရင်း နောက်က လိုက်သွားခဲ့သည်။ ။

ထမင်းစားပွဲမှာ သူရာနဲ့ အမရာတို့ အပြိုင်အဆိုင် လှစားနေကြသည်။ ။ အမရာ စားဖို့ ကြိုသမျှ အသူရာက ဦးအောင်အရင် နှိုက်စားသည်။ ။ တဖြည်းဖြည်း စိတ်မကြည်လာတဲ့ အမရာက ဇွန်းကို ကျစ်ကျစ်ပါ

အောင် ဆုပ်ပြီး အသူရာကို မကျေမနပ်တဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ ကြည့်နေသည်။ ။

"အန်တီနွယ် လက်ရာက ကောင်းလိုက်တာ သားကြိုက်တာချည်းပဲ"

"စားပါစား မြှောက်မနေနဲ့ အများကြီး ချက်ထားပါတယ်"

အတိုင်အဖောက် ညီနေတဲ့ မိခင်နဲ့ အသူရာ အထူးသဖြင့် ဖားနေတဲ့ အသူရာကို ပိုကြည့်မရ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

"စားလေ သမီး"

"မစားဘူး"

"ဘာလို့ လဲ သမီး ကြိုက်တာတွေချည်းပဲ ချက်ထားတာပါ"

"ခုကစပြီး မချက်နဲ့ တော့ မကြိုက်တော့ဘူး"

အသူရာက ကြိုက်တယ် ပြောတာနဲ့ ဆက်ပြီး မကြိုက်ချင်ယောင် ဆောင်မှန်း မိခင် ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ်က သိနေသည်။ ။ အမြဲမတည့် အတူနေ ဒီနှစ်ယောက် အကြောင်းလည်း သိပြီးသားဖြစ်လို့ စိတ်ထဲဘယ်လိုမှ မနေတော့ပါ။ ။ အသူရာဆိုတာ ကလည်း နွယ်အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းရဲ့ သား။ ။ အိမ်ချင်းက ကပ်လျက်မလို့ အသူရာက အိမ်ကိုအမြဲတမ်း လာသည်။ ။ အမရာကလည်း မကြာမကြာ သွားလည်လေ့ ရှိသည်။ ။ မိခင် နှစ်ယောက်ကလည်း အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်နေတာကြောင့် သားနဲ့ သမီးတို့ ကလည်း မတည့်အတူနေ သံယောဇဉ် တွယ်နေကြသည်။ ။

အားလုံးထက် အရင် ထသွားတဲ့ အမရာကိုကြည့်ပြီး စတာလွန်သွားလို့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရသည်။ ။

အမှန်တကယ်ဆို ဒီဟင်းတွေက သူကြိုက်တဲ့ ဟင်းတွေချည်းမလို့ မ

ခံချင်အောင် စလိုက်တာ ဖြစ်သည်။ ။

"စိတ်ထဲ ထားမနေနဲ့ သား စားစရာ ရှိတာစားသား ညီမအကြောင်း လည်း သိသားနဲ့ သူ့အနိုင်ရမှ မရရင် စိတ်ကောက်ရော"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီနွယ်"

အသူရာက ဆက်ပြီး စားကျန်ခဲ့ပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာ တော့ အမရာ ဗိုက် ဆာနေမှာ ကို တွေးပြီး စိုးရိမ်ကျန်ခဲ့သည်။ ။

အသူရာ ထမင်းစားပြီးတော့ ဧည့်ခန်းက တီဗွီကို စိတ်အလိုမကျ ဖြစ်နေတဲ့ အမရာ အနားမှာ သွားထိုင်သည်။ ။ အသူရာ အနား လာထိုင် တာနဲ့ တီဗွီကို ချက်ချင်းပိတ်ပြီး နေရာရွေ့ သွားသည်။ ။ အသူရာက လည်း နေရာ လိုက်ရွေ့သည်။ ။

"ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ"

"ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ပါဘူး"

"မဖြစ်ရင် ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်နေလေ"

"ခုနအတွက် တောင်းပန်ပါတယ် စကားလွန်သွားတယ် ထမင်း သွား စားတော့နော်"

"မစားဘူး"

"စားပါ ဗိုက်ဆာ နေမှာ ကို"

"မစားဘူး"

"ဝီ ... ဝီ ဝီ"

တဝီဝီ မြည်လာတဲ့ ဗိုက်ထဲက အသံကြောင့် အမရာ နည်းနည်း ရှက် သွားသည်။ ။ ဖုံးထားတာ ပေါ်သွားသလို ခံစားရသည်။ ။

"တွေ့လား ဗိုက်ထဲက မြည်နေပြီကို"

"မစားဘူး မဆာဘူး"

"ကဲ ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ လာပါ အန်တီနွယ် နင်လာစားမှာ ကို
စောင့်နေတယ် လူကြီးကို စောင့်ရအောင် မလုပ်နဲ့ "

အသူရာက လက်မောင်းကို ဆွဲမပြီး မလိုက်ချင်ပေမဲ့ လိုက်ရတဲ့ ပုံစံ
မျိုးနဲ့ အမရာ လိုက်သွားခဲ့ ရသည်။ ။

အမရာနဲ့ အသူရာဆိုတာ မတည့်အတူနေ ကြောင်နဲ့ ကြွက်လို ဖြစ်
ပေမဲ့ တစ်ယောက်က နေမကောင်းရင်း တစ်ယောက်က ဖျားချင်သလို
ဖြစ်လာသလိုမျိုး သံယောဇဉ် နက်နက်နဲနဲ တွယ်တာ နေမိကြသည်။ ။

အခန်း ၂

"နွယ်ရေ"

ဖိနပ်ခုံမှာ ဖိနပ်ကိုချွတ်ပြီး အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့ လိုက်သည်။ ။

"လာလေ ယဉ်"

အခန်းထဲက ထွက်လာတဲ့ နွယ်က နွယ်ကယဉ်ကို ဧည့်ခန်းကခုံမှာ ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ။

"ဘာချက်ခဲ့လဲ ယဉ်"

"ဘာမှ မချက်ခဲ့ရသေးဘူး ဈေးသွားပြီးသားလည်း မရှိဘူး သားနဲ့ အပြင်ပဲ ထွက်စားတော့မယ် စိတ်ကူးထားတယ်"

"ဘာလို့ ထွက်စားမှာ လဲ ယဉ်ရယ် ဒီမှာ လာစားကြပါ အပြင်က အစားတွေက ဈေးကြီးပေမဲ့ နွယ်လက်ရာ မီမှာ မှ မဟုတ်တာ"

"အခုတော့ သိပါတယ် နွယ်လက်ရာကဟိုး ငယ်ငယ်ထဲက ဒီနေ့ထိ မပြောင်းသေးဘူး စားလို့ ကောင်းတုန်းပဲ"

"အဟင်းဟင်း"

ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ်က ပြောရင်း အအေးတစ်ခွက် ထဖျော်ပြီး ယူလာသည်။ ။ သားအမိ နှစ်ယောက်တည်း ရှိတာကြောင့် အိမ်အကူလည်း မခေါ်ထားပါ။ အိမ်မှုကိစ္စဆို ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ်ပဲ လုပ်လေ့ရှိသည်။ ။ အမ

ရာကတော့ စိတ်ကူးပေါက်မှ သာ ဝင်ကူလေ့ရှိသည်။ ။

"ဒါနဲ့ သားနဲ့ သမီး မမြင်ပါလား သားဒီကိုသွားမယ် ပြောသွားပါတယ်"

"နှစ်ယောက်သား လမ်းထိပ်ကို စာအုပ်ငှား သွားတယ်လေ"

"ဪ ဒါ့ကြောင့် မမြင်တာ"

"ဟုတ်တယ်"

ဒေါ်ယဉ်ယဉ်က အအေးခွက်ကို မော့သောက်ပြီး မျက်နှာအမူအရာ ပြောင်းသွားသည် ကို ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ် သတိထားမိသည်။ ။

"ဘာပြောစရာ ရှိလို့ လဲနွယ်"

"ဟိုဟိုလေ"

"ပြောပါ နွယ်ရဲ့ နွယ်တို့ ကြားမှာ ပြောရခက်တာမျိုး မရှိပါဘူး"

"ဒါဆိုနွယ် နားနဲ့ မနာ ဖဝါးနဲ့ နာပါနော် ခုလိုပြောလို့ သူငယ်ချင်း သံယောဇဉ် ပြတ်မှာ လဲ ကြောက်တယ် ယဉ်က ကလေးတွေကိစ္စ ပြောချင်လို့ "

"ဟင်"

"စိတ်ဆိုးသွားလား နွယ်"

"ဟင်းဟင်းဟင်း ဘာလို့ စိတ်ဆိုး ရမှာ လဲ ယဉ်ဘက်က ကမ်းလှမ်းလာတာကိုပဲ ဝမ်းသာမိတယ် အသူရာ ဆိုတာက နွယ်သားနဲ့ မခြားပါဘူး သမီးနဲ့ လက်ထပ်ပေးလို့ သမက် ဖြစ်လာရင် နွယ်က ပိုတောင် ချစ်ရဦးမှာ "

"တကယ်လား နွယ်"

"တကယ်ပေါ့"

"ဒါဆို နွယ်က သမီးအမရာကို တီးခေါက်ကြည့် ယဉ်လည်း သားကို တီးခေါက်ကြည့် ဦးမယ် သူတို့ ဆန္ဒ မပါပဲလည်း အတင်းအကျပ် မစီစဉ် ချင်ဘူး"

"ဒါတော့ ဟုတ်တယ်ယဉ် နွယ်လည်း အဲဒီလိုပဲ စဉ်းစားတယ်"

ဒေါ်ထိပ်ထားနွယ်နဲ့ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်တို့ က ငယ်ငယ်ထဲက အတူ ကြီးပြင်း လာသလို ကျောင်းသူဘဝလည်း အတူတူ အိမ်ထောင် ပြုတော့ လည်း တစ်နှစ်တည်း သားသမီး မွေးပြန်တော့လည်း တစ်နေ့ တစ်ချိန် တည်း နောက်ဆုံး ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဆုံးတာတောင် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဖြစ်သည် ။ အဲဒါကြောင့် နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ကံစပ်မှုကို လက်ခံယုံကြည် ထားကြသည် ။

အခန်း ၃

အမရာက ကျောင်းပိတ် ထားတုန်းမှာ အိမ်မှာ အလကား မနေဘဲ ဇာတ်ညွှန်းရေး သင်တန်းကို တက်နေခဲ့သည်။ ။ အသူရာကလည်း စိတ်မဝင်စားပေမဲ့ အမရာနဲ့ အတူ သင်တန်း လိုက်တက်နေသည်။ ။ သင်တန်းမှာ အမြဲ အိပ်ငိုက်နေပြီး အသူရာအစား အမရာ အရှက်ရပေါင်းလည်းများ ပါပြီ။

"ဝါး အိပ်လို့ ကောင်းလိုက်တာ"

သင်တန်းပြီးလို့ အားလုံး အခန်းထဲက ထွက်လာချိန် အသူရာက တဝါးဝါး သမ်းရင်း အခန်းထဲက ထွက်လာသည်။ ။ အမရာမှာ မျက်နှာကို စာအုပ်နဲ့ ကွယ်ရင်း ရှေ့ကနေ ခပ်မြန်မြန် ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

"နေပါဦး အမရာရယ် သွားတာ မြန်လိုက်တာ"

မီအောင် အမြန်လိုက်ရင်း နောက်ဆုံး အမရာကို အသူရာ မှီလိုက်သွားခဲ့သည်။ ။

"အသူရာ စိတ်မပါရင်လည်း မတက်ပါနဲ့ လား သူများ တွေ စာသင်ချိန် ဟောက်နေလိုက်တာ ငါ့မှာ ထားစရာ မျက်နှာကိုမရှိဘူး"

"အဟင်းဟင်း"

အသူရာ ပြန်ပြောဖို့ စကားရှာမတွေ့ပဲ ခေါင်းကိုပဲ တွင် တွင် ကုတ်

နေသည် ။

"နင်ကလည်း ညက အိပ်တာ နည်းနည်း နောက်ကျသွားလို့ ပါ"

"ပြောတာပဲ"

အမရာက အသူရာကို ထားခဲ့ပြီး ခပ်မြန်မြန် လျှောက်သွားခဲ့သည် ။

"အမလေး"

"ဘုတ်"

ကော်ရစ်တာ ထောင့်အကွေ့မှာ အမရာ လူတစ်ယောက်နဲ့ ဝင်တိုက် ခဲ့သည် ။ သူ့ဘက်ကလည်း ကပျာကယာ လမ်းလျှောက်လာခဲ့ ပုံစံပါပဲ။ အရှိန်ကြောင့် အမရာ လက်ထဲက စာအုပ်တွေ ပြုတ်ကျ သွားခဲ့သည် ။

"ဆောရီးပါနော် ကျွန်တော် မမြင်လိုက်လို့ ပါ"

တောင်းပန်ရင်း စာအုပ်တွေကို ကောက်ပေးနေတဲ့ သူ့ကို ကြည့်ပြီး အမရာ ငေးကြည့်နေမိသည် ။ ဆံပင်ကို ကျကျနန ဖြီးထားပြီး ဝတ်စား ထားပုံကလည်း လူကြီး လူကောင်းတွေ ဝတ်နေကျ ပုံစံအတိုင်း ဖြစ်သည် ။

"ဒီမှာ ညီမ စာအုပ်တွေ ကျွန်တော် ထပ်ပြီး တောင်းပန် ပါတယ်နော်"

,

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ပါ ညီမဘက်ကလည်း အမှားမကင်းလို့ တောင်းပန် စရာ မလိုပါဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်"

သူက နှုတ်ဆက်ပြီး သူသွားမယ့် လမ်းကိုပဲ ဆက်သွားသည် ။ အမ ရာ ရပ်ကျန် နေခဲ့တုန်းမှာ ပဲ အသူရာက အနားရောက်လာသည် ။ ဘယ်

သူမှ မရှိတော့တဲ့ ကော်ရစ်တာကြီးကို ငေးကြည့်နေတဲ့ အမရာ လက်
မောင်းကိုတို့ ပြီး သတိပေးခဲ့ ရသည်။ ။

"ဟဲ့ ဘာငေးတာလဲ"

"အသူရကယ်"

"အသူရာပါ ဆိုဟာ"

"အေးအေး အသူအရာ ငါတွေ့ပြီ သိလား"

"ဘာတွေ့တာလဲ သရဲလား"

"မဟုတ်ဘူး အချစ်"

"အမလေး စကားကြီး စကားကျယ်"

"တကယ် ခုနပဲ တွေ့လိုက်တာ"

"တော်ပါ လာသွားရအောင် ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘူး ငါတို့ ပဲ ကျန်
တော့တယ်"

အမရာ မပြန်ချင်တဲ့ ခြေလှမ်းတွေက အသူရာ ဆွဲခေါ်ရာနောက်ကို
လိုက်လာခဲ့ရသည်။ ။ ဘယ်ကမှန်း ဘယ်သူမှန်း မသိပေမဲ့ အမရာရင်ထဲ
ကို တထိတ်ထိတ် ခုန်စေခဲ့ပါသည်။ ။
